

UZASADNIENIE

Wobec skazanego M. G. wszczęto postępowanie o wydanie wyroku łącznego.

Sąd Rejonowy w P. (...) ustalił, co następuje:

M. G. został prawomocnie skazany:

I. wyrokiem łącznym Sądu (...) w P. (...) z dnia 12 maja 2009 roku w sprawie (...) na karę łączną 3 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności na skutek połączenia:

a/ kary 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu (...) w B. (...) z dnia 18.03.2008r. w sprawie (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 297 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk ,

b/ kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu (...) (...) w Ł. z dnia 22.02.2008r. w sprawie (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk,

c/ kary 1 roku pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia 25.07.2008r. w sprawie (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 279 § 1 kk;

Kara łączna pozbawienia wolności została wykonana w całości;

/dowód: odpis wyroku - k. 53-54

obliczenie kary – k. 55

zawiadomienie o zwolnieniu – k. 56

karta karna – k. 23-25/

II. wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia 8 stycznia 2018 roku w sprawie (...) na:

a/ karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, na skutek połączenia:

b/ kary 4 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk (wartość rzeczy 1.600 zł),

c/ kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za który orzeczono nadto zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio, oraz świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

Kara łączna pozbawienia wolności jest wykonywana w okresie od dnia 14.12.2018r. do dnia 14.12.2019 r.

/dowód: wyrok - k. 115-116 akt sprawy (...) S. (...) w P. (...)

zawiadomienie o wykonaniu środka karnego – k. 190 akt sprawy (...) S. (...) w P. (...)

opinia o skazanym – k. 26

karta karna – k. 23-25/

III. wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia 4 października 2018 roku w sprawie (...) na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności za dwa czyny popełnione w warunkach art. 91 § 1 kk, z których każdy wyczerpuje dyspozycję

art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio, oraz świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 16.12.2017 r. godz. 20:20 do dnia 18.12.2017 r. godz. 13:40 przyjmując, że jest on równoważny dwóm dniom kary pozbawienia wolności;

Kara pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie od dnia 14.12.2019 r. do dnia 07.10.2021 r.

/dowód: wyrok – k. 146-147 akt sprawy (...) S. (...) w P. (...)

zawiadomienie o wykonaniu środka karnego - k. 160 akt sprawy (...) S. (...) w P. (...)

odpis wyroku - k. 57-58

obliczenie kary – k. 59

karta karna – k. 31-33/

Skazany M. G. jest aktualnie pozbawiony wolności. W warunkach izolacji penitencjarnej przebywa od 14.12.2018 roku. Zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej określone jest jako poprawne. Skazany nie był nagradzany w warunkach izolacji penitencjarnej, nie było również podstaw do stosowania wobec skazanego środków dyscyplinujących pod postacią kar. Wobec popełnionych przestępstw prezentuje postawę bezkrytyczną. Skazany jest zatrudniony nieodpłatnie w zakładzie karnym. Względem przełożonych skazany prezentuje postawę regulaminową. W gronie współosadzonych zgodnie układa relacje. Skazany nie dokonywał aktów agresji, ani autoagresji. Skazany nie przynależy do podkultury więziennej.

/dowód: opinia o skazanym - k. 26/

Sąd Rejonowy w P. (...) zważył, co następuje:

Fakt ponownego skazania M. G. po dacie 01.07.2015 roku otwiera drogę do rozważań o przesłankach orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym wprowadzonych ustawą z dnia 20.02.2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw Dz.U. z 2015r., poz. 396 (art. 19 ust 1 cytowanej ustawy).

Poczynając od 1 lipca 2015 roku warunki pozytywne wymiaru kary łącznej przedstawiają się następująco:

- wielość przestępstw (dwa lub więcej, poza objętymi orzeczeniami o jakich mowa w art. 114a kk);
- zbieg kar (jednostkowych i łącznych) rozumiany jako wymierzenie kar jednorodzących oraz innych, które z woli ustawodawcy podlegają łączeniu (art. 85 § 1 i 2 kk);
- kary wymierzone za opisane w § 1 art. 85 kk przestępstwa podlegają łączeniu węzłem kary łącznej o ile podlegające wykonaniu w całości albo w części (art. 85 § 2 kk), z odstępstwem na rzecz kar pozbawienia wolności orzeczonych z warunkowym zawieszeniem ich wykonania (odesłanie zawarte w nowym art. 85 § 2 kk - „z zastrzeżeniem art. 89”).

Natomiast warunek negatywny orzeczenia kary łącznej w wyroku formułuje art. 85 § 3 kk stanowiąc, że podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu.

Kara pozbawienia wolności orzeczona na poziomie 3 lat i 1 miesiąca (wymiar kary łącznej) orzeczona w sprawie (...) Sądu (...) w P. (...) została wykonana w całości (vide: zawiadomienie o zwolnieniu – k. 56). Postępowanie w sprawie o wyrok łączny w zakresie traktującym o połączeniu wskazanej kary łącznej i innych opisanych w komparacji wyroku podlega umorzeniu, wobec braku podstaw do wydania w tym zakresie wyroku łącznego (art. 572 kpk).

W świetle powyższych rozważań, tylko co do tych kar jednorodzących – tutaj pozbawienia wolności, które nie zostały wykonane w całości, analogicznie co do jednorodzących środków karnych, zachodzą przesłanki pozytywne do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym, mianowicie:

- **kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności oraz środka karnego dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego**, orzeczonych wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia 8 stycznia 2018 roku w sprawie (...) Kara łączna pozbawienia wolności jest wykonywana w okresie od dnia 14.12.2018r. do dnia 14.12.2019 r.;

- **kary 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz środka karnego dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego**, orzeczonych wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia 4 października 2018 roku w sprawie (...), Kara pozbawienia wolności będzie wykonywana w okresie od dnia 14.12.2019 r. do dnia 07.10.2021 r..

Jednocześnie zauważyć należy, iż w sprawie nie zachodzi przesłanka negatywna do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym, a opisana w art. 85 § 3 kk. Skazany jest pozbawiony wolności w jednej z opisanych wyżej spraw poczynając od 14.12.2018 roku. Czyny, za jakie orzeczono podlegające łączeniu kary zostały popełnione w dniach 27.10.2017r. oraz 16.12.2017r. (w sprawie (...)), a nadto w dniu 17.02.2017r. oraz 18.02.2017r. (w sprawie (...)).

Wymiar kary łącznej w wyroku łącznym w wypadku skazanego M. G. przedstawia się następująco (art. 86 § 1 kk): od 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności (od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa – zasada absorpcji) do 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (do sumy kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa – tutaj 1 rok + 1 rok i 10 miesięcy - zasada kumulacji).

Wymiar środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego – dożywotnio, determinuje wymiar łącznego środka karnego na takim samym poziomie (art. 86 § 1 kk)

Ustawodawca wprowadził przepis art. 85a kk traktujący o dyrektywach wymiaru kary łącznej, wskazując w uzasadnieniu projektu tej nowelizacji, iż „przedmiotem oceny sądu powinny być w tym wypadku nie elementy związane bezpośrednio z czynem, uwzględnione już w wyroku skazującym, co tym bardziej ma znaczenie przy braku rozwiązania węzła kary łącznej, ale elementy związane z osobą sprawcy . W ten sposób uzasadniona jest propozycja ograniczenia dyrektyw wymiaru kary do celów prewencyjnych i izolacyjnych”. Jednocześnie jednak użyta w art. 85a kk formuła „przede wszystkim cele” sprawia, że katalog tam sformułowany ma charakter otwarty. Aktualne jest zatem stanowisko o związkach przedmiotowo-podmiotowych zachodzących pomiędzy czynami skazanego, jako dyrektywie wymiaru kary łącznej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20.12.2001 r., II AKA 495/01, OSAG 2002/1/4).

Powracając na grunt sprawy przedmiotowej, w warunkach penitencjarnych skazany zachowuje się poprawnie, nie był nagradzany w warunkach izolacji penitencjarnej, nie było również podstaw do stosowania wobec skazanego środków dyscyplinujących pod postacią kar. Niemniej wobec popełnionych przestępstw prezentuje postawę bezkrytyczną. Już ta okoliczność, jak i związki przedmiotowo-podmiotowe między czynami, za jakie orzeczono wobec skazanego kary podlegające łączeniu sprzeciwiają się zastosowaniu zasady absorpcji. W orzecnictwie sądów powszechnych wyrażono pogląd, iż „zasadę absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodzące i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania, nawet mimo godzenia w różne dobra osobiste” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach II AKA 59/01, Prok.i Pr. 2002/3/21). Wprawdzie przedmiotem zainteresowania w tej sprawie są między innymi trzy czyny podobne z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, ale także czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk. Skazany dopuszcza się czynów skierowanych przeciwko różnym dobrom prawem chronionym, a bliskość czasowa jako jedyna okoliczność przewijająca na korzyść skazanego sama w sobie nie może decydować o wyborze najkorzystniejszej zasady łączenia kar. W ocenie Sądu zastosowanie zasady redukcji – w sposób należyty oddaje istotę dyrektyw wymiaru kary łącznej w wyroku łącznym, stąd orzeczono wobec skazanego karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Kierując się zasadą wyrażoną w art. 577 kpk Sąd zaliczył na poczet kary łącznej okresy pozbawienia wolności skazanego w sprawach, w których kary podlegają łączeniu.

W przedmiocie wynagrodzenia obrońcy ustanowionego skazanemu z urzędu orzeczono na podstawie § 4 ust 2 i 3 § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. roku w sprawie ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

W myśl art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił skazanego od wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego, skazany jest pozbawiony wolności, nie ma dochodów, co uzasadnia tezę, iż nie jest w stanie podnieść wydatków bez uszczerbku w koniecznym utrzymaniu siebie i rodziny.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak w wyroku łącznym.